CM1-14 Car Splashing Puddle - שניהם ברשות

Bava Kamma (48b)

שניהם ברשות — If both of them were there with permission [e.g. in a public domain, in their shared courtyard, on in the courtyard of a third person who gave them permission to be there] — or both of them were there without permission [e.g. they were both running in the public domain], it depends: — הזיקו זה את זה חייבין — If they actively damaged one another, they are liable; — הוזקו זה בזה פטורין — but if they were passively damaged by one another, they are not liable.

The Gemara concludes:

סעמא דשניהם ברשות או שניהם שלא ברשות — The reason for these rulings is that both of them were there with permission or both of them were there without permission.

שני היב שלא ברשות ואחד שלא ברשות ואחד שלא ברשות ואחד שלא ברשות פטור — the one with permission is not liable שלא ברשות חייב and the one there without permission is liable.

Bava Kamma (Mishnah 32a)

דינים שֶׁהָיוּ מְהַלְּכִין בִּרְשׁוּת הָרַבִּים — If two people were walking in the public thoroughfare, אָחָד רָצִין בָּרְשׁוּת הָרַבִּים — one was running and the other was walking, אוֹ שְׁהָיִי שְׁנֵיהֶם — poth were running, וְהִזִּיקוּ זֶה אֶת זֶה — and they did damage to one another, שְׁנֵיהֶם — both are not liable to pay damages.

Rashi (48b)

שנים שהיו מהלכין ברשות — And that which we learned in a Mishnah... והא דתנן בהמניח — that term "they damaged" is actually understood as "they were damaged," ולא דק בלישניה — [and the Tanna] was not exact in his language.

Bava Kamma (Gemara 32a)

אַרְיִּתְנְיְ דְּלֹא כְּאִיסִי בֶּן יְהוּדָה — Apparently, the Mishnah is not in accordance with the view of the Tanna Issi ben Yehudah. דְּתַנְיָא אִיסִי בֶּן יְהוּדָה אוֹמֵר — For it was taught in a Baraisa concerning this case of our Mishnah: Issi ben Yehudah says: דְיִיב מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְשׁוּנֶּה — The one who runs is liable because he is acting irregularly. דור אִיסִי בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין — But Issi agrees concerning one who runs on the Erev Shabbos towards evening that he is not liable to pay damges, מִפְנֵי שֶׁרֶץ בִּרְשׁוּת שָׁרָץ בִּרְשׁוּת שָׁרָץ בִּרְשׁוּת שָׁרָץ בִּרְשׁוּת with permission.

א] שניהם ברשות: חושן משפט (שעח, ז) - היו שניהם ברשות או שניהם שלא ברשות, והוזקו זה בזה בין בגופם בין בממונם, אם לא ידעו זה בזה אף על פי שלא כיונו חייבים. לפיכך שנים שהיו רצים ברשות הרבים או שהיו מהלכים והוזקו זה בזה פטורים, הזיקו זה את זה חייבים.

ביאור הגר"א (שעח, כא) - כן כתב רש"י שם... אבל הטור בשם הרמ"ה כתב דכאן כיון דתרווייהו עבדי מעשה אף הזיקו כהוזקו דמי, ובזה ניחא דתני שם הזיקו.

סמ"ע (תכא, סקי"ג) - כבר נתבאר טעמו דכל ששניהן שווין הן היה לזה לשמור כמו זה וכיון שהזיקו שלא בכוונה זה את זה היזק כזה מחלו מתחלה אהדדי. [פתחי חושן א, (ע): לפי זה בשנים מהלכים לא שייך סברא זו.] (תכא, סק"י) - בשניהן רצין לאו משום מחילה לחוד הוא אלא משום דשניהן עבדו מעשה בהזיקתן.

חזון איש (ב"ק ד, ב) - והנה נזק אדם לא תלתה התורה ברשויות שהרי מזיק חייב אפילו ברשות המזיק אלא הא דאין צריך לשמור עצמו ברשות הרבים שלא יוזק בו חברו משום שזה מנהגו של עולם להלוך ברשות הרבים ולאו שם מזיק עליה כשחברו נפגע בו והוזק, ומכל מקום אם הוא פגע בחברו שם מזיק עליו.

ב] אחד שלא ברשות: חושן משפט (שעח, ח) - היה אחד רץ ואחד מהלך, והוזק המהלך ברץ חייב מפני שרץ שלא ברשות. ברשות.

ערוך השלחן (שעח, כ) - וברוכב או יושב בעגלה שהזיק אדם וטוען שהוא לא רץ יותר מהמורגל אלא זה הניזק הלך נגד סוסו שלא כדרך שארי אנשים ועל ידי זה נתנזק ישבע שכן היה המעשה ופטור. וכן אם הזיק כלי וטוען שבעל הכלי העמידה שלא במקום הראוי להעמידה ברחוב.

פתחי חושן א, (עא) - ועל פי זה יש לדון בזמננו בנוהג במכונית והולך רגל כשמתנהגים שלא לפי חוקי התנועה שדינם כהולך שלא ברשות.

ג] היתר של רץ בערב שבת: חושן משפט (שעח, ח) - במה דברים אמורים בחול אבל בערב שבת בין השמשות פטור מפני שרץ ברשות.

חות יאיר (סי' רז) - נראה לי שראובן חייב דאין למידין כלל מרץ בין השמשות בערב שבת דבהיל טובא שהרי הוא ספק לילה והוא זמן מועט לפני הלילה ממש... ואם תמצא לומר דמצוה זו דרבנן [של קדוש לבנה] גדולה מאד מאד הרי אפשר לקדשה ביחיד... והוא הדין הכי נמי הרץ לבית הכנסת.

ערוך השלחן (שעח, יט) - [מביא החות יאיר ואז מוסיף] מיהו ברץ לענין פקוח נפש או להציל מן הדליקה ומן המים וכיוצא בזה ודאי דמקרי ברשות דהא חובה עליו לרוץ בכל כחו ולא גרע מערב שבת. [ועי' בחשן אהרן (שעח, ח) שמוכיח משיטה מקובצת דלאו דוקא כשרץ לצורך עסקי מלאכות.]

ד] בענין המכונית: משפטי התורה סי' יז - כשהתירו לכתחילה את הנסיעה בכביש התירו בזה בע"כ את מעשה התזת המים... לפיכך נידון דנן דומה להיתר של אדם הרץ ברה"ר בערב שבת.

פתחי חושן ג, (טו) - וכן בשלולית של מי גשמים... לא פטרו המהלך ברשות אלא בהוזק ולא בהזיק, והרי גם להולכי רגל יש רשות להלך במדרכה. [מקורו הוא בחות יאיר, אבל ע"ש שלכאורה חוזר מזה, ועי' גם שו"ת פנים מאירות.]